

[Johs. Hansen.]

meget større Ejendomsbeskatning end den, der nu gælder. Jeg kan ikke se, at der er nogen som helst Grund til, at de Ejere, der er kommet til i denne Række Aar, nu skal have en Foræring derved, at deres Ejendomsskatter bliver beregnet i Forhold til Tiden før Krigen. Jeg vil mene, at hvis Grundlaget i det hele taget er spinkelt, saa er der for disse Ejendomme overhovedet intet Grundlag for den Betragtning, som de foreliggende Forslag er bygget op paa.

Saa byder Lovforslagene jo for øvrigt paa en meget haard Fremfærd mod det kommunale Selvstyre. Nu vil jeg give den højtærede Minister Ret i hans Betragtning paa dette Omraade, og det, jeg siger her, tager i ingen Henseende Afstand fra hans Udtalelser derom, men jeg vil gøre opmærksom paa, at det kommunale Selvstyre i Øjeblikket Landet over paa dette Omraade ytrer sig derved, at vi har meget forskellige Fordelinger mellem Ejendoms-skatter og andre Skatter, og vi har meget forskellige Promiller og Skatteprocenter, som i mangfoldige Tilfælde kan have en god og naturlig lokal Begrundelse, der viser, at som det er, er det blevet lagt paa en rigtig og fornuftig Maade. Alle disse Hensyn til de lokale Forhold bliver jo ved det foreliggende Lovforslag fejlet fuldstændig til Side. Naar dette Lovforslag bliver Lov, skal Amts-Skattepromillen, i hvert Fald i Løbet af 3 Aar, hele Landet over nedbringes til 2,5. Den ligger for Øjeblikket i Gennemsnit for Amterne under eet, som jeg sagde før, paa 5,04. Præstø Amt er, saa vidt jeg ved, lavest med 3,08 og Viborg højest med 8 pro mille. Men de skal allesammen ned paa den samme Promille som Maksimalpromille: 2,5. Noget lignende gælder for Landkommunerne. De skal tilbage til den Promille, som de havde i Tiden fra 1909 til 1914. De Sogneraad og Vurderingsmænd og Skyldraad, som den Gang virkede, maa vide, at deres Arbejde kommer til Hæder og Ære og faar Gyldighed næsten for Tid og Evighed. Om der er nogen Motivering for det, saa kan jeg ikke se den. Men jeg kan se, at de Sogneraad, der sidder for Tiden, de bliver, hvis dette Forslag bliver til Lov, sat til Side og faar kun ringe Adkomst til at tage Stilling til, hvad der tjener deres Kommuner Tarv bedst. Det er noget, som alle Kommunal-mænd ved, det er noget, alle ved, der har at gøre med Skatteligningsarbejde, at den Skatteligning, der forestaar i denne Vinter, vil i næsten alle Landets Kommuner

blive meget vanskelig, maaske den vanskeligste, der har været i mange, mange Aar; og det vil den blive selv med den Lovgivning, vi har i Øjeblikket. Mange Steder vil Skatteprocenterne nødvendigvis vokse meget stærkt. Hvis det foreliggende Forslag bliver til Lov, vil jeg anse Ligningsarbejdet mange Steder for at blive ikke alene langt mere vanskeligt, men efter min Mening vil det mange Steder blive ganske haabløst at søge gennemført.

Hvordan tror man det vil gaa i en Kommune som denne: en Kommune, der tager det halve af Skatterne paa Ejendomme og det halve paa Indkomster, og som har en Skatteprocent paa 6,7 og en Grundskyldspromille paa 14,25? Den vil, naar den i Fjor havde eller i Øjeblikket har en Skatteprocent paa 6,7, maaske som Følge af de faldende Indkomster faa en Skatteprocent paa 8 eller 9. Og skal den saa have denne fordoblet som Følge af, at Grundskyldspromillen skal bringes ned, er det noget, der følger af sig selv, at disse Skattebeløb ikke kan inddrives; de vil medføre en Mængde Skatterestancer og Udpantninger og medføre, at mange Mennesker som Følge deraf vil miste deres Valgret til Kommunevalget.

Nu kan man godt nok sige, at der er anvist Dækning for de Beløb, der her er Tale om, men for det første tror jeg ikke, at disse Dækningslove holder, hvad man stiller i Udsigt, og for det andet er der intet som helst godtgjort om, at de, selv om de i det store og hele kunde holde, virkelig ogsaa skaber Dækning eller blot nogenlunde Dækning i hver Kommune Landet over. Der var intet i Vejen for, selv om de foreslaaede Dækningslove holdt i det store og hele, at der dog kunde blive en Række Kommuner, hvor Dækningsspørgsmaalet aldeles ikke blev løst. Blandt Dækningsbestemmelserne er der Forslag, som er laant fra den store Socialreform, og om de Forslag maa vi fra vor Side finde, at de naturligt bør blive i Socialreformen; der hører de hjemme, og de faar Lovkraft, naar den bliver vedtaget. Endvidere er der i disse Dækningsforslag et Attentat paa det, man kalder for Vejmillionerne. For det første vil jeg anse det for en ganske urimelig Tanke at standse det ekstraordinære Vejarbejde mange Aar frem i Tiden og hindre en Række ekstraordinære Arbejder, som Kommunerne maaske har paa-begyndt eller faaet Tilsagn om. Jeg mener ikke, man kan gøre det; men kan man ikke gøre det, falder hele denne Kortbygning